

The economic value of participation in sports with different estimators for life satisfaction of Urmia people

Mehdi Ahmadi Asli ¹, Roghayeh Sarlab * ², Seyed Mohhamd kashef ³

Received: 07/08/2024

Accepted: 11/09/2024

صفحات: ۵۸-۷۶

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۵/۱۷

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۶/۲۱

Abstract

The potential importance of sports participation for psychosocial health and subjective well-being (SWB) has been the focus of researchers. International policy now constantly advocates a need for populations to engage in more physical activity to promote health and to reduce society's health care costs. Such policy has developed guidelines on recommended levels and intensity of physical activity and implicitly equates health with well-being. This study is based on estimating hourly values and comparing these values for different SWB measurements and different estimators. Therefore, the current research seeks to answer the question whether sports hours can affect the dimensions of satisfaction with SWB (satisfaction with life, health, work, income and leisure time)? Is there a relationship between hours of exercise and different measures of SWB? Can the monetary value of one hour of sports activity be allocated using the welfare valuation approach? It is hoped that the current research can take a small step in improving the dimensions of life satisfaction of the people of Urmia by valuing sports participation. The variables used in this research to evaluate mental well-being be measured with different dimensions of life satisfaction, which include health satisfaction, income satisfaction, work and leisure time. The research tool be a questionnaire. In the first part of the questionnaire, 5 dimensions of life satisfaction (SWB) asked about how satisfied they are with their life, health, income, work and free time. The participants answer the questions on a 5-point scale from "I am completely satisfied" to "I am completely dissatisfied". In the second part of the

-
1. M.A of Sports Management, Department of Movement Behavior and Sports Management, Faculty of Sport Sciences, Urmia University, Urmia, Iran
 2. Assistant Professor of Sports Management, Department of Movement Behavior and Sports Management, Faculty of Sport Sciences, Urmia University, Urmia, Iran
 3. Professor of Sports Management, Department of Movement Behavior and Sports Management, Faculty of Sport Sciences, Urmia University, Urmia, Iran
- *Emil Coresponding Author: R.sarlab@urmia.ac.ir

questionnaire, people's sports participation asked as the number of hours of sports activity during two weeks, and the square of the hours of sports activity should also be included in calculating the monetary value. Also, in the third part of the questionnaire, the factors affecting mental well-being, both economic and social, such as household income, age, education, number of household members, occupation, city or village residents, asked. The present questionnaire in the field of exercise and mental well-being evaluation is extracted from the article of Thurman et al. They have set up to 10. Physical activity is generally positively related to people's happiness and life satisfaction (Laura Lopez et al., 2017), and happier people are also more likely to participate in exercise (Rossky et al., 2014; Wicker and Dunward, 2020) and according to the results of Mitchell Motz et al. (2020), sports participation increases leisure time satisfaction and strengthens general life satisfaction. Regarding the economic value, we can reach this conclusion if the users of the resources are willing to pay a price for using them, then the resources have an economic value. This indicates that scarce resources have more economic value. Economic value is the maximum amount that a person is willing to give up from the rest of the goods and services in order to obtain a certain amount of goods, services or a certain position in the world. This study examines the monetary value of one hour of sports participation on SWB, and the measurements and estimated monetary values provided evidence that sports participation not only enhances people's overall life satisfaction. It is slow, but it has a positive effect on other aspects such as satisfaction with work, satisfaction with leisure time, income and health, and with the increase of the squared hours of exercise, we have a decrease in productivity and efficiency in SWB Dimensions, and also the monetary value obtained depends on the type of SWB. It is different that it can be the best method for evaluation studies in future research and it is possible to emphasize the type of sports activity and in specific geographical areas whose results be of great help to officials and managers in the future, and According to the general results for the people of Urmia city, it can be concluded that the people of Urmia city do sports to increase the level of satisfaction with income and leisure time, and sports participation is more for income and leisure time. They care less about their health and general satisfaction with life. These research results may depend on the geographical location and culture of the statistical sample of the research.

Keywords: monetary value, life satisfaction, mental well-being, sports participation, Urmia.

ارزش اقتصادی مشارکت در ورزش با برآوردهای مختلف برای رضایت از زندگی مردم ارومیه

مهدی احمدی اصلی^۱، رقیه سرلاب*^۲، سید محمد کاشف^۳

چکیده

اهمیت بالقوه مشارکت ورزشی برای سلامت روانی-اجتماعی و بهزیستی ذهنی (SWB) مورد توجه محققان قرار گرفته است. سیاست بین‌الملل در حال حاضر دائماً از نیاز مردم به فعالیت بدنی بیشتر برای ارتقای سلامت و کاهش هزینه‌های مراقبت بهداشتی جامعه حمایت می‌کند. چنین سیاستی دستورالعمل‌هایی را در مورد سطوح شدت فعالیت بدنی تدوین کرده است و به طور ضمنی سلامت را با رفاه یکسان می‌داند. لذا، هدف از این تحقیق برآورد ارزش پولی مشارکت ورزشی برای ابعاد مختلف رضایت از زندگی با رویکرد ارزش‌گذاری رفاه ذهنی می‌باشد. تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ روش گردآوری داده‌های تحقیق از نوع تحقیقات تحلیلی-توصیفی می‌باشد که به صورت میدانی انجام گرفته است. برای برآورد ارزش پولی و تخمین مدل از داده‌های پانلی که از مردم شهر ارومیه در سال (۱۴۰۱) جمع‌آوری شد، استفاده گردید. نمونه آماری با توجه به جدول مورگان ۳۸۲ نفر می‌باشد که در این مطالعه به منظور تخمین دقیق مدل و همچنین بر مبنای پژوهش تورمان و همکاران (۲۰۲۲)، تعداد ۷۴۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به‌عنوان نمونه آماری انتخاب گردیدند. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد می‌باشد که شامل ابعاد مختلف SWB از قبیل رضایت از زندگی، سلامتی، درآمد، کار و اوقات فراغت می‌باشند که در قالب طیف ۵ درجه‌ای "کاملاً راضی هستم" تا "کاملاً ناراضی هستم" تنظیم شد. برای برآورد مدل‌های تحقیق از مدل‌های رگرسیونی GMM، OLS و SUR با کمک نرم افزار SPSS و Eviwes استفاده گردید. نتایج تحقیق نشان داد که ساعات ورزشی در ابعاد مختلف SWB از قبیل رضایت از زندگی، سلامتی، کار، درآمد و اوقات فراغت با سه روش تخمینی مذکور تأثیر دارد. اما در رگرسیون خطی (OLS) این تأثیر بیشتر بود. همچنین ارزش پولی مشارکت ورزشی برای دو بعد اوقات فراغت و درآمد مردم ارومیه بالاترین مبلغ و برای میزان سطح سلامتی در پایین‌ترین مبلغ بود. بنابراین پیشنهاد می‌شود مطالعات آینده معیارها و برآوردهای به کار گرفته شده را در نظر بگیرند. تاکنون پژوهشی در ایران وجود نداشته که ارزش پولی مشارکت ورزشی را محاسبه کند.

کلیدواژه‌ها: ارزش پولی، رضایت از زندگی، رفاه ذهنی، مشارکت ورزشی، مردم ارومیه

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

۲. استادیار مدیریت ورزشی، گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

۳. استاد مدیریت ورزشی، گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

ایمیل نویسنده مسئول: r.sarlab@urmia.ac.ir

مقدمه

در بسیاری از کشورها حق مشارکت در ورزش و فعالیت‌های تفریحی و فراغتی به سیاستی مهم تبدیل شده است و به‌عنوان ورزش همگانی شناخته می‌شود. پیاده‌سازی چنین سیاستی در سال‌های اخیر بسیار اهمیت یافته است، زیرا به فعالیت‌های فیزیکی به عنوان یک عامل کمک‌دهنده در کاهش هزینه‌های حفظ سلامت و مبارزه با چاقی نگریسته می‌شود (Downward & Dawson, 2016). بنابراین نقش ورزش و فعالیت بدنی به عنوان راهبردی که توانایی بالقوه‌ای در یاری رساندن به اهداف سلامتی، اجتماعی و اقتصادی دارد، بسیار حائز اهمیت است (Douwen Guri, 2016). در طی سال‌های اخیر، تمرکز سیاست‌ها و تحقیقات ورزشی از ارزیابی صرف اثرات محسوس و اقتصادی ورزش به ارزیابی گسترده‌تری از جمله تأثیرات ناملموس و غیراقتصادی ورزش تغییر کرده است (Orlowski & Wicker, 2019). امروزه تحلیل‌های بازگشت سرمایه اجتماعی (SROI)^۱ ظاهر شده‌اند که اثرات اجتماعی و سلامتی مشارکت ورزشی و حتی داوطلبانه را علاوه بر اثرات اقتصادی و مصرفی در نظر می‌گیرد (Davies et al, 2019). اما به دلیل ماهیت نامشهود آن‌ها، شناسایی ارزش‌های پولی مناسب برای مزایای به دست آمده از شرکت در فعالیت‌هایی مانند ورزش که ارزش کلی این فعالیت‌ها را برای افراد منعکس می‌کند، چالش برانگیز است. به‌عنوان مثال، افراد نه تنها ارزش‌های مستقیمی از شرکت کردن و درگیر شدن در یک فعالیت را تولید می‌کنند، بلکه ارزش‌های استفاده غیرمستقیم مانند سلامتی و اثرات اجتماعی را نیز تولید می‌کنند (Wicker et al, 2019). تحقیقات محدودی در مورد ارزش پولی نتایج اجتماعی حاصل از ورزش برای جامعه وجود دارد. مطالعات معمولاً از رویکردهای غیر پولی برای تعیین کمیت اهمیت نسبی پیامدهای اجتماعی استفاده می‌کنند، به عنوان مثال رتبه‌بندی و مقیاس لیکرت. تحقیقاتی که نتایج اجتماعی را بصورت ارزش پولی مورد مطالعه قرار داده است، اغلب برای امکانات یا ابتکارات در مکان‌های جغرافیایی خاص بر اساس زمینه خاص می‌باشد (Baker Tilly, 2013; ICF GHK, 2013). تلاش اندکی برای کسب درآمد از ارزش اجتماعی ورزش در سطح جمعیت صورت گرفته است. تحقیق ارائه شده در این مقاله به این غفلت می‌پردازد. انجام این کار، شناسایی و آگاهی دادن به سیاست‌گذاران از اهمیت نسبی پیامدهای اجتماعی مختلف برای جامعه می‌باشد. و همچنین قیمت‌گذاری صحیح در خصوص اماکن و فضاهای ورزشی و کسب درآمد از فعالیت‌های ورزشی مهم می‌باشد. همچنین مدیران باشگاه با در نظر گرفتن شرایط اجتماعی و اقتصادی افراد می‌توانند در میزان مشارکت ورزشی افراد دخیل باشند.

برای پرداختن به چنین مسائلی، رویکرد ارزش‌گذاری رفاه یا رویکرد تغییرات جبرانی، در سال‌های اخیر پدیدار شده است (Orlowski & Wicker, 2019). که ایده کلی آن برآورد سهم عوامل مختلف مورد علاقه در رفاه ذهنی (SWB) و تخصیص ارزش‌های پولی با تخمین پرداخت غرامت است. در ارتباط با یکی از عوامل افزایش‌دهنده رفاه ذهنی، پرداخت غرامت منعکس‌کننده میزان درآمدی است که افراد مایلند از آن صرف نظر کنند تا از فاکتورهای مورد علاقه خود برخوردار شوند و در عین حال سطح رفاه فعلی خود را حفظ کنند. بهزیستی ذهنی یک معیار خود گزارشی از بهزیستی است که معمولاً از طریق پرسشنامه به‌دست می‌آید. (Ed Diner 1984) یک مدل سه جانبه از بهزیستی ذهنی را ایجاد کرد که توصیف می‌کند مردم چگونه کیفیت زندگی خود را تجربه می‌کنند که شامل واکنش‌های عاطفی و قضاوت‌های شناختی می‌شود. بنابراین SWB شامل حالات و عواطف و همچنین ارزیابی رضایت فرد از حوزه‌های عمومی و خاص زندگی می‌شود و در واقع SWB یکی از تعریف‌های شادی است. اگر چه SWB در طول زمان تمایل دارد که پایدار باشد و به شدت با ویژگی‌های شخصیتی مرتبط است، مؤلفه عاطفی SWB می‌تواند تحت تأثیر موقعیت‌های مختلف قرار گیرد. شواهدی وجود دارد که سلامتی و SWB ممکن است متقابلاً بر یکدیگر تأثیر بگذارند، زیرا سلامتی خوب با شادی بیشتر مرتبط است و تعدادی از مطالعات نشان داده‌اند که احساسات مثبت و خوش‌بینانه می‌توانند تأثیر مفیدی بر سلامت افراد داشته باشند (Young, 2020). علی‌رغم توصیه‌ها و تحقیقات زیادی که بر روی سلامت جسمانی افراد انجام گرفته شده است اشاره کمی بر روی رفاه ذهنی افراد مشارکت‌کننده در ورزش شده است. به منظور رفاه سلامت روان، بهداشت جهانی توصیه می‌کند که بهزیستی روانی جمعیت ارتقا یابد. این امر نشان می‌دهد که بین سلامت روان و رفاه ذهنی همبستگی وجود

1. Social Return on Investment

دارد (Orlowski & Wicker, 2017). همچنین تحقیقات مختلفی ارتباط سلامتی با رضایت از زندگی و کیفیت زندگی افراد (Brown et al, 2013; Dolan et al, 2014; Höner Demetriou, 2012; Huang &) را مورد بررسی قرار دادند. این پژوهش به برآورد ارزش پولی پنج بعد از رضایت از زندگی (SWB) مردم شهر ارومیه که حاصل اثرات ناملموس مشارکت ورزشی است پرداخت که عبارتند از: رضایت از کار، رضایت از سلامتی، رضایت از اوقات فراغت، رضایت از درآمد و رضایت از زندگی می‌باشد.

رضایت شغلی شامل مجموعه‌ای از احساسات و عقاید است که افراد در مورد مشاغل فعلی خود دارند و یکی از عوامل مهم در موفقیت شغلی است که باعث افزایش کارایی و رضایت فرد می‌شود (Moazdian, 2021). کیفیت زندگی کاری و عملکرد شغلی تحت تأثیر پیشایندها و عوامل مختلفی قرار می‌گیرند که ورزش می‌تواند یکی از مهمترین این پیشایندها باشند (Safaei, 2021). در کنار رضایت از کار، رضایت از درآمد از مهم‌ترین عوامل مدیریت منابع انسانی و معیارهای سازمانی است. رضایت از درآمد براساس درآمد مطلق تعیین نمی‌شود، بلکه براساس برداشت افراد از اهمیت نسبی پول است. تحقیقات نشان می‌دهد که ثروت با بسیاری از نتایج مثبت در زندگی مرتبط است. چنین پیامدهایی عبارتند از: بهبود سلامت و سلامت روان، طول عمر بیشتر، میزان کمتر مرگ و میر نوزادان، تجربه رویدادهای استرس‌زا کمتری در زندگی، که به صورت غیرمستقیم با ورزش و فعالیت بدنی در ارتباط می‌باشد و درآمد بیشتر باعث مشارکت بیشتر افراد در فعالیت‌های ورزشی می‌شود (Shajariat et al, 2020). آنچه که می‌تواند به رضایت از اوقات فراغت افراد کمک کند این است که یک فرد در حال حاضر تا چه حد از تجربیات و فعالیت‌های اوقات فراغت خود راضی است. یک فرد ممکن است به احساسات مثبت رضایت و شادمانی که ناشی از ارضای نیازها است، دست یابد. مشارکت در فعالیت‌های اوقات فراغت و رضایت از اوقات فراغت به‌طور جدایی ناپذیری با سلامت فرد مرتبط است (Chick et al, 2021). Jung and Chen (2019) و Visese et al (2018) نشان دادند که فعالیت ورزشی حتی اگر کوچک باشد باعث افزایش رفاه ذهنی می‌شود که بر رضایت از سلامت، رضایت از کار، رضایت از زندگی و رضایت از اوقات فراغت تأثیر می‌گذارد.

ارزش پولی مشارکت ورزشی یک کالای غیر بازاری می‌باشد، که ممکن است افراد نتوانند مبلغ دقیقی از این ارزش را تعیین کنند و حتی با تصورات ذهنی آن‌ها یکی نباشد، ارزش پولی تمایل افراد به پرداخت در مشارکت ورزشی را نشان می‌دهد. در سنجش ارزش پولی مشارکت از مردم خواسته نمی‌شود که ارزش مشارکت ورزشی را تعیین کنند بلکه ابعاد زندگی خود که همان ابعاد رضایت از زندگی می‌باشد را ارزیابی کنند که یک رویکرد تکمیلی برای کاهش مشکلات افراد می‌باشد. لذا، با توجه به این نوع خود ارزیابی، ارزش پولی مشارکت ورزشی با در نظر گرفتن رویکرد رفاه ذهنی تخمین زده می‌شود (kalashi et al, 2019). رویکرد ارزش‌گذاری پولی ترکیبی از روش‌های مطالعات قبلی می‌باشد و اولویت ارزش‌گذاری به روش ارزش‌گذاری احتمالی و رفتار احتمالی می‌باشد و روش و مدل‌سازی ترجیحی آشکار، رفتار لذت‌گرایانه را در برمی‌گیرد (Orlowski & Wicker, 2019). تمرکز این مطالعه که به عنوان رویکرد ارزش‌گذاری رفاه می‌باشد بر روی رویکرد ترجیحی آشکار می‌باشد. رویکرد RCA به عنوان رویکرد برجسته در این زمینه آشکار شده است و از درآمد عادی فرد به عنوان ارزش پولی استفاده می‌کند و مبتنی بر ورودی و دیتا است و بر روی فعالیت ورزشی تمرکز می‌کند (Salamon et al, 2021). Dowson and Dawnward (2016) ارزش پولی متغیرهای مختلف مشارکت (حداقل یک بار در هفته، یک بار در ماه و یک بار در سال) را مورد مطالعه قرار داده است و یافته‌ها نشان داده است که مشارکت ورزشی بالاتر با ارزش پولی بالاتر مرتبط می‌باشد و ارزش پولی مردان نسبت به زنان به دلیل درآمد بالای مردان نسبت به زنان بالاتر است. روش ارزش‌گذاری ذهنی بر ترجیحات آشکار شده مردم تکیه نمی‌کند، لذا این رویکرد پیشرفتی مهم در پرتو اقتصاد رفتاری است که نشان می‌دهد ترجیحات همیشه هماهنگ و آگاهانه نیستند (Thormann et al, 2020). ایده کلی به این صورت است که عوامل مختلفی باعث رفاه ذهنی افراد می‌شود و تعیین ارزش‌های پولی با تخمین پرداخت نسبت به میزان درآمد افراد است که مایل به چشم‌پوشی از آن هستند تا از فاکتور مورد علاقه خود لذت ببرند و در عین حال آن را حفظ کنند (Orlowski & Wicker, 2019; Salamon et al, 2021). در واقع به این صورت می‌توان بیان کرد چه پولی، ارزش یک ساعت ورزش را دارد که باعث رفاه ذهنی افراد شود (Mason, 2017). مطالعات اقتصادی

که به بهزیستی ذهنی توجه می‌کند معمولاً بر این متمرکز است که چگونه و چرا شرایط زندگی مانند درآمد وضعیت شغلی بر رضایت از زندگی افراد تأثیر دارد (Wuho, 2016).

مطالعات مختلفی در داخل و خارج کشور بر ارتباط رفاه ذهنی با متغیرهایی همچون کیفیت زندگی، رضایت از کار و اوقات فراغت پرداخته‌اند. همچنین سایر شاخص‌های ذهنی رضایت از زندگی از قبیل همانند لذت‌جویی، هدف‌داری، رشد شخصیتی و دگرخواهی اجتماعی مورد مطالعه قرار گرفته شده است. تحقیقات انجام یافته تنها به بررسی صرف تأثیر فعالیت ورزشی بر میزان درآمد، اوقات فراغت، کار، رضایت از زندگی و سلامتی در قالب پرسشنامه‌هایی با زیر مقیاس‌ها و ابعاد مختلف در قالب پژوهش‌های جداگانه پرداختند، در حالی که ما در این پژوهش همه ابعاد را یکجا و با پرسشنامه بسیار کوتاه با یک سوال ۵ ارزشی (برای تمام ابعاد SWB) مورد مطالعه قرار دادیم. همچنین غیر از پژوهش (Thormann et al, 2022) بقیه محققین فقط به اثرسنجی پرداختند، در حالی که در این تحقیق علاوه بر اثرسنجی به تخمین ارزش پولی مشارکت ورزشی و مقایسه هر یک از ابعاد SWB با سه روش تخمینی اقتصادسنجی پرداخته شده است. مطالعات پیشین از رگرسیون برای اثرسنجی استفاده کردند اما، ما در این تحقیق از روش‌های اقتصادسنجی روش‌های رگرسیونی (OLS, GMM, SUR) با کمک نرم افزار Eviews استفاده کردیم. این مطالعه یکی از معدود مطالعاتی است که دارای مجذور ساعات ورزشی می‌باشد و در مدل‌های موجود افزایش مجذور ساعات ورزشی در نظر گرفته شده است، در حالی که در تحقیقات قبلی مقدار شدت فعالیت ورزشی (Wicker, 2018) و مدت زمان مشارکت ورزشی (Wicker, 2020) بر روی SWB مورد بررسی قرار دادند. برخی از محققین این مطالعه را بصورت طولی برای چند ماه (فعالیت ورزشی مد نظر در مطالعه در بخش سوالات پرسشنامه به مدت چند ماه بود) انجام داده‌اند، اما مطالعه حاضر برای مدت دو هفته طراحی و اجرا شد. پژوهش حاضر برای اولین بار در ایران و در شهر ارومیه انجام شده است.

هدف از این مطالعه بررسی اثرات مشارکت ورزشی بر ابعاد SWB افراد و تخصیص ارزش‌های پولی با استفاده از رویکرد ارزشیابی رفاه است. به طور خاص، این پژوهش مقادیر در ساعت (مقدار فعالیت ورزشی افراد در یک ساعت مد نظر است) را به جای مقادیر پولی برای فراوانی مشارکت ورزشی در نظر گرفت. این مطالعه همچنین ابعاد مختلف SWB (رضایت از زندگی، درآمد، سلامتی، اوقات فراغت و کار) را به جای تنها یک اندازه‌گیری کلی SWB در نظر گرفت. مطالعات مختلفی در خصوص تأثیر فعالیت‌های ورزشی بر کیفیت ابعاد مختلف رضایت از زندگی افراد انجام شده است. اما تاکنون ارزش مقداری یا پولی مشارکت ورزشی برای هر یک از ابعاد مختلف رضایت از زندگی محاسبه نشده است. این مطالعه بر مبنای تخمین مقادیر ساعتی و مقایسه این مقادیر برای اندازه‌گیری‌های مختلف SWB و برآوردهای مختلف (SUR, GMM, OLS) است. لذا، پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سوال است که ارزش پولی مشارکت ورزشی برای ابعاد مختلف SWB (رضایت از زندگی) با رویکرد ارزشگذاری رفاه ذهنی چگونه است؟ رابطه ساعات ورزش با معیارهای مختلف SWB چگونه است؟ مقادیر ارزش پولی یک ساعت فعالیت ورزشی با کمک رویکرد ارزش‌گذاری رفاه چقدر است؟ مقادیر پولی بسته به نوع اندازه‌گیری SWB به کار گرفته شده چگونه است؟ آیا مقادیر پولی در اندازه‌گیری SWB بسته به نوع برآوردها یا نوع تخمین متفاوت است؟ هدف پژوهش حاضر این است که بتواند با محاسبه ارزش پولی برای هر یک از ابعاد مختلف SWB در زندگی مردم ارومیه میزان تمایل و رغبت مردم ارومیه به مشارکت ورزشی براساس ارزش پولی را تعیین کند. اینکه مردم ارومیه به کدام بخش از ابعاد رضایت از زندگی خود اهمیت بیشتری می‌دهند و حاضر هستند مبلغ بیشتری برای آن پرداخت کنند. امید است نتایج پژوهش حاضر بتواند گامی در بهبود افزایش ساعات مشارکت ورزشی مردم ارومیه بردارد.

روش شناسی

روش تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ روش گردآوری داده‌های تحقیق از نوع تحقیقات توصیفی-همبستگی می‌باشد که به صورت میدانی انجام گرفته است. جامعه آماری تحقیق حاضر را مردم شهرستان ارومیه در سال ۱۴۰۱ تشکیل دادند که حداقل ۱۶ سال سن داشتند. با توجه به اینکه هرچقدر تعداد افراد نمونه بیشتر باشند مدل برآورد شده دارای دقت بالا می‌باشد و همچنین بر مبنای مقاله (Torman et al (2022) تلاش کردیم تا نزدیک به ۸۰۰ نفر از مردم ارومیه به صورت تصادفی ساده با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شود. متغیرهای مورد

استفاده در این پژوهش ارزش گذاری رفاه ذهنی با ابعاد مختلف رضایت از زندگی که شامل رضایت از سلامتی، درآمد، کار و اوقات فراغت می باشد مورد سنجش قرار گرفت. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد دی (Torman et al (2022) می باشد. در قسمت اول پرسشنامه از ۵ بعد رضایت زندگی مردم ارومیه (SWB) سوال پرسیده شد که تا چه اندازه از زندگی خود، سلامتی، درآمد، کار و اوقات فراغت خود راضی هستند. مشارکت کنندگان به صورت طیف ۵ درجه ای از "کاملاً راضی هستم" تا "کاملاً ناراضی هستم" به سوالات پاسخ دادند. البته در تحقیقات قبلی (Orlowski (2018) & (2020) Wicker این پرسشنامه را به صورت طیف ۱۰ درجه ای ۰ تا ۱۰ تنظیم کرده بودند. در بخش دوم پرسشنامه، مشارکت ورزشی افراد بصورت تعداد ساعات فعالیت ورزشی در طی دو هفته مد نظر بود. لازم به ذکر است که در محاسبه ارزش پولی مشارکت ورزشی هم تعداد ساعات ورزش و هم مجذور ساعات فعالیت ورزشی لحاظ گردید. همچنین در بخش سوم پرسشنامه عوامل تأثیرگذار بر رفاه ذهنی اعم از عوامل اقتصادی و اجتماعی همانند درآمد خانوار، سن، تحصیلات، تعداد افراد خانوار، شغل، ساکن شهر یا روستا از مخاطبین سوال پرسیده شد. قابل ذکر است که در این پژوهش برای اینکه داده های مقطعی را به حالت پانلی برای تخمین مدل ها با روش های سنجی تبدیل کنیم. در نرم افزار آن ها را به حالت متغیر مجازی (متغیر مجازی، یک متغیر کمی است که نماینده متغیرهای کیفی (مانند جنسیت، وابستگی سیاسی و ...) یا شکست های ساختاری بوده و معمولاً به دو مقدار صفر و ۱ محدود می شود. به عنوان مثال زمانی که جنسیت یک فرد مرد است متغیر مجازی مقدار یک اختیار می کند و زمانی که جنسیت فرد زن است، مقدار آن برابر صفر می شود) درآوردیم و به آن ها صفر و یک دادیم. پرسشنامه ها بصورت آنلاین و حضوری در بین مردم شهر ارومیه پخش شدند. پرسشنامه در جدول شماره ۱، ارائه شده است.

جدول ۱. پرسشنامه تحقیق

متغیر وابسته	راضی نیستم	کمی راضی هستم	نظری ندارم	تقریباً راضی هستم	کاملاً راضی هستم
آیا از زندگی خود راضی هستید؟					
آیا از سلامتی خود راضی هستید؟					
آیا از کار خود راضی هستید؟					
آیا از اوقات فراغت خود راضی هستید؟					
آیا از درآمد خود راضی هستید؟					
متغیرهای مستقل: چند ساعت در هفته ورزش می کنید؟ جنسیت: زن مرد تحصیلات (دیپلم و زیر دیپلم، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری میزان درآمد ماهانه به تومان تعداد افراد خانواده (عددی) تاهل و مجرد ساکن شهر ساکن روستا سن (عدد) شغل (دانشجو، خانه دار، بیکار، کارگر، کارمند، مدیر، خوداشتغال، مستمری بگیر)					

در بخش برآورد ارزش پولی مشارکت ورزشی برای ابعاد مختلف رضایت از زندگی از دو روش تخمین متفاوت با کمک رویکرد ارزش گذاری رفاه ذهنی با نرم افزارهای SPSS23 و EvIEWS9 استفاده شد. فرآیند پژوهش در قالب مدل پیاز پژوهش در جدول شماره ۲، ارائه شده است.

جدول ۲. فرآیند پژوهش

فلسفه پژوهش	اثبات گرایی
رویکرد پژوهش	قیاسی
استراتژی پژوهش	پیمایشی
انتخاب پژوهش	کمی

مقطعی	بازه زمانی پژوهش
پرسشنامه	روش گردآوری و تحلیل داده‌ها

روش اول در تخمین مدل‌ها، رگرسیون حداقل مربعات معمولی (OLS) هست که با پاسخ‌های معیارهای مختلف SWB محاسبه می‌شود و دارای دو مجموعه می‌باشد مجموعه اول شامل پنج مدل برای رضایت از زندگی، درآمد، کار، سلامتی و اوقات فراغت مورد تجزیه تحلیل می‌گیرد و در دومین مجموعه مربع ساعات ورزش اعمال می‌شود که اثرات آن توسط رگرسیون غیرخطی بدست خواهد آمد. روش دوم رگرسیون به ظاهر نامرتب (SUR) که برای سیستم‌هایی با چند معادله رگرسیونی استفاده می‌شود. رگرسیون به ظاهر نامرتب اجازه می‌دهد تا معادلات از طریق همبستگی به هم مرتبط شوند و در مجموع مدل SUR باید نسبت به تحلیل رگرسیون خطی ترجیح داده شود و در این مدل هم متغیرهای SWB یکبار با احتساب مجذور ساعات ورزش و یک بار دیگر بدون در نظر گرفتن مجذور ساعات ورزش محاسبه شدند. همچنین در این مطالعه از روش سوم به اسم گشتاور تعمیم یافته جهت تخمین مدل استفاده شد. تکنیک تخمین در روش GMM بسطی از تکنیک گشتاوری است که به مدل‌های دیگری فراتر از رگرسیون خطی تعمیم یافته است. روش گشتاورها یک تکنیک تخمین است که بیان می‌دارد پارامترهای مجهول باید به وسیله تطبیق گشتاورهای جامعه (که توابعی از پارامترهای مجهول هستند) با گشتاورهای نمونه‌ای مناسب تخمین زده شوند. علت استفاده از روش GMM وجود مزایای این روش نسبتاً به سایر روش‌های اقتصادسنجی است. روش برآورد GMM حداقل به سه دلیل مناسب است. در این روش می‌توان متغیرهای درون‌زا را نیز استفاده کرد. یکی از راه‌های کنترل درون‌زایی متغیرها، استفاده از متغیر ابزاری است. یک ابزار زمانی قدرت لازم را خواهد داشت که با متغیر مورد بررسی همبستگی بالایی داشته باشد، در حالی که با اجزای خطا همبستگی نداشته باشد. به هر حال پیدا کردن چنین ابزاری بسیار مشکل است. یکی از مزیت‌های روش GMM این است که اجازه می‌دهد از وقفه این متغیرها به عنوان ابزارهای مناسبی جهت کنترل درون‌زایی استفاده کنیم. دومین مزیت این روش این است که می‌توان پویایی‌های موجود در متغیر مورد بررسی را در مدل لحاظ کرد و سومین مزیت این روش این است همه در داده‌های سری زمانی، مقطعی و پانل قابل استفاده است.

یافته‌های پژوهش

تجزیه و تحلیل مدل‌های تجربی تحقیق در ۳ مرحله متشکل از مدل‌های رگرسیونی مختلف (SUR, OLS, GMM) ابتدا، به بررسی ده نوع مدل رگرسیون خطی (OLS) برای پنج معیار مختلف SWB به عنوان متغیرهای وابسته تحقیق پرداخته شد. اولین مجموعه شامل پنج نوع مدل تأثیر ساعت‌های ورزشی بر معیارهای SWB را تجزیه و تحلیل کرد. سپس مجموعه دوم این مدل‌ها با افزودن عبارت‌های مربعی برای ساعات‌های ورزشی به منظور کنترل اثرات غیرخطی گسترش یافت. بقیه متغیرهای استفاده شده به عنوان متغیرهای کنترلی در مدل گنجانده شدند. قابل ذکر است که در تحلیل نتایج متغیرهای تحقیق، مهم‌ترین هدف در این مطالعه برآورد ارزش پولی و تأثیر ساعات ورزش بر ۵ مدل رضایت از زندگی، رضایت از کار، رضایت از اوقات فراغت، رضایت از درآمد و رضایت از سلامتی می‌باشد. مرحله دوم تحقیق شامل مدل‌های رگرسیون به ظاهر نامرتب (SUR) به منظور بررسی استحکام مدل‌های رگرسیون خطی محاسبه شدند. از آنجایی که هر پنج متغیر وابسته که معیارهای SWB هستند، می‌توان فرض کرد که خطاهای پنج معادله با یکدیگر همبستگی دارند. چنین همبستگی بالقوه‌ای را می‌توان با آزمون بروش-پاگان که استقلال عبارات خطا را آزمایش می‌کند، بررسی کرد (Bruosh and Pagan, 1980). مدل‌های رگرسیون به ظاهر نامرتب اجازه می‌دهد تا معادلات از طریق همبستگی در شرایط خطا مرتبط شوند (Sriousta and Gilze, 2020). در مجموع، این نتایج آزمون نشان می‌دهد که مدل‌های SUR باید بر تحلیل‌های رگرسیون خطی جداگانه ترجیح داده شوند، زیرا برآوردهای SUR در چنین موردی کارآمدتر هستند (Zelenz, 1962). در مجموع، سه مدل یکی بدون احتساب مجذور ساعات ورزش و یکی با اعمال مجذور ساعات ورزش تخمین زده شد که نتایج تحقیق به صورت کلی در یک جداول مشخص داده شده است و فقط میزان معناداری یا معنادار- نبودن تخمین بحث شده است.

ارزش اقتصادی مشارکت در ورزش با برآوردهای مختلف برای رضایت از زندگی مردم ارومیه

جدول شماره ۳، تأثیر متغیرهای کنترلی بر روی ابعاد مختلف رضایت از زندگی با روش OLS بدون مجذور ساعات ورزش را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشخص است تأثیر ضریب ساعات ورزشی بر روی ۵ مدل حاضر مثبت می‌باشد. این امر به این معنا است که ورزش تأثیر مثبت بر روی ابعاد مختلف رضایت از زندگی مردم ارومیه دارد. اما این تأثیر بر روی بعضی از متغیرهای کنترلی همانند میزان درآمد افراد در مدل رضایت از زندگی مثبت و معنادار نمی‌باشد.

جدول ۳. تأثیر متغیرهای کنترلی بر روی ابعاد مختلف رضایت از زندگی با روش OLS بدون مجذور ساعات ورزش

متغیرها	رضایت از زندگی	رضایت از سلامتی	از رضایت از کار	رضایت از درآمد	رضایت اوقات فراغت
ضریب ثابت	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
درآمد	۰/۱	۰/۶۲۳	۰/۳۰۵	۰/۰۲۹	۰/۰۴۴
جنسیت	۰/۰۱	۰/۶۲۴	۰/۳۰۵	۰/۲۵۳	۰/۳۵۹
سن	۰/۰۰۱	۰/۰۳۴	۰/۰۰۲	۰/۲۳۷	۰/۰۰۱
مجذور سن	۰/۰۰۱	۰/۰۴۰	۰/۰۰۱	۰/۱۳۰	۰/۰۰۱
تحصیلات پایین	۰/۰۱	۰/۰۷۰	۰/۲۹۳	۰/۰۲۴	۰/۰۸۶
تحصیلات متوسط	۰/۶۱	۰/۰۴۴	۰/۲۶۱	۰/۰۰۴	۰/۶۲۲
تحصیلات عالی	۰/۰۳۱	۰/۵۶۱	۰/۰۰۸	۰/۴۵۵	۰/۷۲۷
فرزندان	۰/۳۱۴	۰/۹۱۱	۰/۶۶۶	۰/۸۳۵	۰/۵۷۷
تأهل	۰/۰۱۸	۰/۷۸۵	۰/۰۶۴	۰/۶۶۸	۰/۹۸۳
بیکاری	۰/۶۸۳	۰/۰۷۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
کارگر	۰/۰۱۹	۰/۸۴۲	۰/۱۵۶	۰/۰۲۱	۰/۰۳۰
کارمند	۰/۴۳۱	۰/۶۴۵	۰/۰۰۵	۰/۰۷۷	۰/۷۷۶
مدیر	۰/۲۲۹	۰/۹۶۹	۰/۰۳۸	۰/۴۸۸	۰/۴۶۹
خوداشتغالی	۰/۵۶۹	۰/۰۴۵	۰/۰۲۱	۰/۱۶۱	۰/۲۴۰
مستمری بگیر	۰/۱۰۰	۰/۰۰۲	۰/۰۰۲	۰/۰۳۲	۰/۰۰۱

جدول شماره ۴، نتایج تخمین مدل‌های SWB با روش OLS با مجذور ساعات ورزش را نشان می‌دهد. طبق جدول شماره ۴، مجذور ساعات ورزش برای تمامی مدل‌های ابعاد مختلف رضایت از زندگی مردم مثبت است و این امر بیانگر آن است که باعث تأثیر مثبت رضایت مردم شهر ارومیه از بعدهای SWB می‌شود ولی در مدل رضایت از کار و رضایت از درآمد معنادار نیست و همچنین در متغیرهای کنترلی نسبت به حالت بدون مجذور ساعات ورزش بیشتر متغیرهای کنترلی اعم از جنسیت، تأهل، کار، سن و میزان تحصیلات با افزایش ساعات ورزش منفی می‌شوند و معناداری خود را از دست می‌دهند و بیانگر این است که با افزایش میزان ساعات ورزش بیشتر متغیرهای کنترلی تأثیر منفی بر روی ابعاد مختلف رضایت از زندگی مردم ارومیه دارد.

جدول ۴. نتایج تخمین مدل‌های SWB با روش OLS با مجذور ساعات ورزش

متغیرها	رضایت از زندگی	رضایت از سلامتی	از رضایت از کار	رضایت از درآمد	رضایت از اوقات فراغت
ضریب ثابت	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
مجذور ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۷۴	۰/۰۲۶	۰/۰۰۱
درآمد	۰/۱۳۱	۰/۶۸۲	۰/۲۰۶	۰/۰۳۳	۰/۰۵۵
جنسیت	۰/۰۱۱	۰/۵۹۴	۰/۳۱۳	۰/۲۶۲	۰/۳۷۵
سن	۰/۰۰۱	۰/۰۳۸	۰/۰۰۲	۰/۲۴۷	۰/۰۰۱
مجذور سن	۰/۰۰۱	۰/۰۵۳	۰/۰۰۱	۰/۱۴۸	۰/۰۰۱
تحصیلات پایین	۰/۰۱۱	۰/۰۴۶	۰/۳۲۹	۰/۰۱۸	۰/۰۳۷
تحصیلات متوسط	۰/۴۸۸	۰/۰۲۷	۰/۲۹۹	۰/۰۰۳	۰/۳۹۲
تحصیلات عالی	۰/۰۶۸	۰/۳۶۶	۰/۰۱۲	۰/۳۵۳	۰/۶۱۷
فرزندان	۰/۳۴۶	۰/۸۵۱	۰/۶۴۱	۰/۸۰۱	۰/۶۶۲
تأهل	۰/۰۰۸	۰/۹۸۳	۰/۰۴۹	۰/۵۶۳	۰/۶۲۲
بیکاری	۰/۹۱۷	۰/۱۴۵	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۶
کارگر	۰/۰۳	۰/۹۸۸	۰/۱۸۳	۰/۰۲۷	۰/۰۵۹
کارمند	۰/۴۷۲	۰/۶۹۹	۰/۰۰۶	۰/۰۶۹	۰/۸۸۱
مدیر	۰/۳۰۳	۰/۸۲۲	۰/۰۳۱	۰/۴۲۳	۰/۶۸۵
خوداشتغالی	۰/۴۶۱	۰/۰۲۸	۰/۰۱۷	۰/۱۳۵	۰/۱۲۸
مستمری بگیر	۰/۱۲۶	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۳۸	۰/۰۰۱

مرحله دوم تحقیق شامل مدل‌های رگرسیون به ظاهر نامرتب (SUR) به منظور بررسی استحکام مدل‌های رگرسیون خطی محاسبه شدند. از آنجایی که هر پنج متغیر وابسته که معیارهای SWB هستند، می‌توان فرض کرد که خطاهای پنج معادله با یکدیگر همبستگی دارند. چنین همبستگی بالقوه‌ای را می‌توان با آزمون Proush-Pagan که استقلال عبارات خطا را آزمایش می‌کند، بررسی کرد (Proush & Pagan, 1980). مدل‌های رگرسیون به ظاهر نامرتب اجازه می‌دهد تا معادلات از طریق همبستگی در شرایط خطا مرتبط شوند (Sriousta and Gilze, 2020). در مجموع، این نتایج آزمون نشان می‌دهد که مدل‌های SUR باید بر تحلیل‌های رگرسیون خطی جداگانه ترجیح داده شوند، زیرا برآوردهای SUR در چنین موردی کارآمدتر هستند (Zelenz, 1962). در مجموع، دو مدل SUR، یکی بدون احتساب مجذور ساعات ورزش و یکی با اعمال مجذور ساعات ورزش تخمین زده شد. جدول شماره ۵، تخمین مدل‌های رضایت SWB با روش SUR بدون مجذور ساعات ورزش را نشان می‌دهد.

جدول ۵. تخمین مدل‌های رضایت SWB با روش SUR بدون مجذور ساعات ورزش

ارزش اقتصادی مشارکت در ورزش با برآوردگرهای مختلف برای رضایت از زندگی مردم ارومیه

متغیرها	رضایت از زندگی	رضایت سلامتی	از رضایت از کار	رضایت درآمد	از رضایت از اوقات فراغت
ضریب ثابت	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
درآمد	۰/۰۹۴	۰/۵۴۱	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۵۲

طبق جدول شماره ۵، ضرایب ثابت برای تمامی مدل‌ها مثبت می‌باشد که بیانگر این است ورزش تاثیر مثبت بر روی بعدهای رضایت SWB دارد و معنادار است و در متغیر کنترلی درآمد فقط برای رضایت از سلامتی و رضایت از زندگی و رضایت از اوقات فراغت معنادار نمی‌باشد که در این مدل‌ها نشان می‌دهد ورزش باعث افزایش رضایت نمی‌شود.

جدول ۶. تخمین مدل‌های رضایت SWB با روش SUR با مجذور ساعات ورزش

متغیرها	رضایت زندگی	از رضایت سلامتی	از رضایت از کار	رضایت درآمد	از رضایت از اوقات فراغت
ضریب ثابت	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
مجذور ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۱۶	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱
درآمد	۰/۱۰۹	۰/۵۹۳	۰/۱۸۹	۰/۰۱۱	۰/۰۶۴

طبق جدول شماره ۶، ضریب ثابت برای تمامی مدل‌ها مثبت و معنادار می‌باشد ولی ضریب درآمد فقط برای مدل رضایت از درآمد معنادار است که بیانگر این است افزایش میزان ساعات ورزش باعث کاهش رضایت در بعدهای SWB می‌شود.

در این مرحله به برآورد مدل‌های تحقیق با کمک روش گشتاورهای تعمیم یافته (GMM) پرداخته شد. برای این تخمین به متغیرهای ابزاری نیاز داریم که با ساعات‌های ورزشی مرتبط باشند نه با معیارهای رضایت از زندگی SWB (Baum et al, 2003). متغیر ابزاری که ما در این پژوهش از آن استفاده کردیم سرانه اماکن ورزشی به ازای هر نفر در استان آذربایجان غربی بود که برابر با ۴۶/۳۲ سانتی‌متر برای هر فرد در سال ۱۴۰۱ بود (استعلام از اداره کل ورزش و جوانان استان آذربایجان غربی). قبال ذکر است این ابزار قبلاً در تحقیقات قبلی مورد استفاده قرار گرفته است (Huang & Humphreys, 2012; Wicker & Downward, 2020; Ruseski et al, 2014).

جدول ۷. تخمین مدل‌های رضایت SWB با روش GMM بدون مجذور ساعات ورزش

متغیرها	رضایت زندگی	از رضایت سلامتی	از رضایت از کار	رضایت درآمد	از رضایت از اوقات فراغت
ضریب ثابت	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
ساعات ورزش	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

درآمد	۰/۰۱۴	۰/۴۷۹	۰/۰۶۵	۰/۰۷۳	۰/۱۰۶
جنسیت	۰/۰۱۲	۰/۶۱۵	۰/۲۸۸	۰/۲۵۸	۰/۳۴۶
سن	۰/۰۰۱	۰/۰۳۱	۰/۰۰۱	۰/۲۱۶	۰/۰۰۱
مجذور سن	۰/۰۰۱	۰/۰۳۸	۰/۰۰۱	۰/۱۰۴	۰/۰۰۱
تحصیلات پایین	۰/۰۰۹	۰/۰۸۲	۰/۲۷۰	۰/۰۱۳	۰/۱۱۵
تحصیلات متوسط	۰/۵۷۴	۰/۰۴۷	۰/۲۲۴	۰/۰۰۱	۰/۶۶۶
تحصیلات عالی	۰/۰۱۷	۰/۵۵۹	۰/۰۰۳	۰/۴۲۲	۰/۷۵۵
فرزندان	۰/۲۹۷	۰/۹۱۹	۰/۶۷۶	۰/۸۴۱	۰/۶۱۴
تأهل	۰/۰۱۳	۰/۷۸۰	۰/۰۵۱	۰/۰۰۱	۰/۹۸۲
بیکاری	۰/۶۸۳	۰/۰۸۷	۰/۰۰۱	۰/۰۱۹	۰/۰۰۲
کارگر	۰/۰۴۴	۰/۸۵۶	۰/۱۸۱	۰/۰۱۳	۰/۰۲۸
کارمند	۰/۴۴۷	۰/۶۵۰	۰/۰۰۴	۰/۰۷۳	۰/۷۷۵
مدیر	۰/۲۷۹	۰/۹۷۰	۰/۰۰۹	۰/۵۰۰	۰/۵۶۶
خوداشتغالی	۰/۵۵۸	۰/۰۳۷	۰/۰۱۶	۰/۱۴۵	۰/۲۳۲
مستمری بگیر	۰/۰۷۳	۰/۰۰۹	۰/۰۰۱	۰/۰۲۰	۰/۰۰۱

طبق جدول شماره ۷، ضرایب ثابت برای تمامی آیتم‌ها مثبت می‌باشد ولی برای بعضی از آیتم‌ها معنادار نمی‌باشد. از جمله متغیر درآمد برای رضایت از زندگی معنادار می‌باشد و برای رضایت از سلامتی و رضایت از کار معنادار نمی‌باشد. در این بخش از تحقیق، بعد از برآورد نهایی مدل‌های تحقیق و بررسی تأثیر متغیرهای مستقل تحقیق در مرحله پایانی، ارزش‌های پولی برای ساعات ورزشی بر اساس نتایج مدل‌های فوق محاسبه گردید. مقادیر پولی از طریق نرخ حاشیه‌ای جایگزینی ساعات ورزشی به دست می‌آید، به این معنی که از تقسیم ضرایب ساعات‌های ورزشی (در مدل‌های بدون مجذور ساعات ورزشی) بر ضریب درآمد حاصل می‌شود. قابل ذکر است که این مرحله زمانی قابل برآورد است که ضرایب از نظر آماری معنی‌دار باشند (در صورت معنادار نبودن ضریب برای هر دو متغیر). در غیر این صورت، هیچ ارزش پولی قابل محاسبه نیست (Pavcivi, 2008). چون در برآورد مدل‌های تحقیق (داده‌های اولیه) واحد درآمد واحد هزار تومان بوده است، بنابراین باید نسبت ضریب ساعات ورزشی به ضریب درآمد بر عدد ۱۰۰۰ ضرب شود.

ارزش پولی ساعات ورزشی = ضریب ساعات ورزشی (بدون مجذور) / بر ضریب درآمد * ۱۰۰۰ (تومان)

جدول ۸. نتایج تخمین ارزش‌های پولی برای یک ساعت ورزشی در ماه (به هزار تومان) با رویکرد ارزشگذاری رفاه برای مدل‌های تحقیق

ساعات ورزش	رضایت از زندگی	از	رضایت از سلامتی	رضایت از کار	رضایت از درآمد	رضایت از اوقات فراغت
OLS	۱۰	۱/۶۲	۵/۱۸	۳۴/۴۸	۲۲/۷۲	
SUR	۱۰/۶۳	۱/۸۴	۵/۷۱	۱۱۱/۱۱۱	۱۹/۲۳	
GMM	۷۱/۴۲	۲/۰۸	۱۵/۳۸	۱۳/۶۹	۹/۴۳	

--	--	--	--	--	--

نتایج حاصل از جدول ۸، نشان می‌دهد که در مدل OLS، ارزش پولی برای بهبود رضایت از درآمد برابر با ۳۴/۴۸ هزار تومان و برای مدل رضایت از اوقات فراغت ۲۲/۷۲ هزار تومان پرداخت شده است. در واقع بالاترین ارزش پولی برای رضایت از درآمد و رضایت از اوقات فراغت می‌باشد و ارزش پولی برای رضایت از سلامتی برابر با ۱/۶۲ هزار تومان بود که پایین‌ترین رقم بود. در مدل SUR، ارزش پولی برای رضایت از درآمد ۱۱۱/۱۱۱ هزار تومان و رضایت از اوقات فراغت به مبلغ ۱۹/۲۳ هزار تومان برای یک ساعت مشارکت ورزشی و رضایت از زندگی در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرد که به مبلغ ۱۰/۶۳ هزار تومان و رضایت از کار ۵/۷۱ هزار تومان و کمترین ارزش پولی برای رضایت از سلامتی به مبلغ ۱/۸۴ هزار تومان به ازای یک ساعت مشارکت ورزشی می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

فعالیت بدنی به‌طور کلی به صورت مثبت با شادی افراد و رضایت از زندگی افراد مرتبط است (Lera-Lopez et al, 2017). همچنین افراد شادتر احتمال بیشتری دارد که در ورزش مشارکت داشته باشند (Ruseski et al, 2014; Wicker and Dawnward, 2020). ارزشگذاری رفاه ذهنی در ادبیات کشورها معرفی شده است که در آن شاخص‌های رضایت از زندگی و شادکامی به‌عنوان مؤلفه اصلی به حساب می‌آید. این ارزشگذاری بر ترجیحات آشکار مردم تکیه نمی‌کند و مسائلی همانند وضعیت شغل، وضعیت درآمد، سلامت فردی، سن، جنسیت و ... بر آن تأثیر مثبت دارند (Letafat et al, 2019). در این پژوهش ارتباط بین ساعات ورزش و مؤلفه‌های اصلی SWB که به‌صورت ارزشگذاری اقتصادی تخمین زده شده مورد مطالعه قرار گرفته است و در ادامه نتایج این مطالعه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که ارزش پولی مشارکت ورزشی برای رضایت از سلامتی در مدل (OLS) برای یک ساعت در یک ماه برای مردم ارومیه به مبلغ ۱/۶۲ هزار تومان می‌رسد که در کمترین مقدار خود قرار دارد. همچنین در مدل‌های (SUR) و (GMM) نیز دارای کمترین مقدار می‌باشد. یعنی برای مردم ارومیه مشارکت ورزشی به منظور افزایش سطح سلامتی در اولویت آخر قرار دارد. این امر بیانگر آن است که مردم ارومیه حاضر هستند بر اینکه مشارکت ورزشی سطح سلامتی آن‌ها را بهبود بخشد مبلغ کمتری را صرف کنند. آن‌ها ترجیح می‌دهند مشارکت ورزشی را بیشتر برای بهبود اوقات فراغت و میزان افزایش درآمد خود انجام دهند که نتایج تحقیق گویای این امر است. در حالی که در پژوهش Wicker (2020) مبلغ تخصیصی توسط نمونه‌های جمع‌آوری شده که در کشور آلمان انجام شده بود در بیشترین مقدار خود قرار داشت. که یافته مزبور با تحقیق حاضر ناهمسو می‌باشد. نتیجه تحقیق (Orlowski & Wicker, 2022) در مدل (GMM) نشان داده است که تأثیر مشارکت ورزشی برای رضایت از سلامتی مثبت ولی معنادار نمی‌باشد؛ در حالی که بررسی تحقیق حاضر در مدل (GMM) نشان داد که مشارکت ورزشی بر روی رضایت از سلامتی مثبت و معنادار است. و نمونه‌های جمع‌آوری شده ارزش پولی به مبلغ ۲/۰۸ هزار تومان برای یک ساعت مشارکت ورزشی در یک ماه را برای آن اختصاص می‌دهند. این یافته تحقیق با تحقیق Janet (2019) که نشان داده اسن مشارکت ورزشی میزان رضایت از سلامتی و SWB را افزایش می‌دهد، همسو می‌باشد. رضایت از سلامتی عمومی در گرو مشارکت ورزشی می‌باشد و رضایت از سلامتی فرد، رضایت از سلامت جسم و رضایت از روان آن شخص حکایت دارد. در این مطالعه روش‌های تخمین ارزش پولی OLS، SUR و GMM برای مدل رضایت از سلامت با اینکه مثبت و معنادار است ولی در پایین‌ترین مقدار ارزش پولی برای مشارکت ورزشی یک ساعت در یک ماه می‌باشد. این امر بیانگر آن است که مردم شهر ارومیه برای رضایت از سلامتی خود خیلی کمتر به دنبال مشارکت ورزشی هستند و مبلغ کمتری برای رضایت از سلامت خود تقبل می‌کنند. این امر گویای آن است که مردم شهر ارومیه بیشتر به دنبال اوقات فراغت، شادی و وقت‌گذرانی هستند.

ارزش پولی مشارکت ورزشی برای یک ساعت در یک ماه بر روی بعد رضایت از کار در مدل OLS و SUR به ترتیب به مبلغ ۵/۱۸ هزار تومان و ۵/۷۱ هزار تومان می‌رسد. این امر بیانگر این است که مردم شهر ارومیه برای بهبود رضایت از

کار خود مبلغ بیشتری را نسبت به سطح سلامتی خود پرداخت می‌کنند. این مبلغ در مدل GMM، ۱۵/۳۸ هزار تومان برای یک ساعت مشارکت ورزشی در یک ماه برآورد گردید. نتایج تحقیق با تحقیقات (Wicker, 2022, 2020) ناهمسو، اما با تحقیق Eipac et al (2019) در ارتباط با تأثیر مشارکت ورزشی برای بعد رضایت شغلی همسو می‌باشد. همچنین رضایت از درآمد در مدل‌های OLS و SUR بیشترین ارزش پولی را دارا می‌باشد که به ترتیب برابر با ۳۴/۴۸ و ۱۱۱/۱۱۱ هزار تومان برای یک ساعت مشارکت ورزشی در یک ماه می‌باشد. و در مدل GMM این مبلغ به ۱۳/۶۹ هزار تومان رسید. در پژوهش (Wicker, 2020)، این مقدار در بین ارزش پولی اختصاص یافته به ابعاد بهزیستی ذهنی در پایین‌ترین سطح خود قرار داشت. که با تحقیق حاضر ناهمسو می‌باشد.

در فاکتور رضایت از اوقات فراغت مقدار هزینه‌ای که مردم شهر ارومیه برای مشارکت ورزشی برای یک ساعت در یک ماه پرداخت می‌کنند به مبلغ ۲۲/۷۲ و ۱۹/۲۳ هزار تومان به ترتیب در مدل‌های OLS و SUR می‌باشد که در سطح بالای ارزش پولی ابعاد بهزیستی رفاه ذهنی داشت و گویای این مطلب است که مردم شهر ارومیه حاضر به پرداخت مبلغی بالاتر از ارتقای سطح سلامتی برای اوقات فراغت خود می‌باشند. همچنین در مدل GMM این مبلغ به ۹/۴۳ هزار تومان می‌باشد. نتایج تحقیق نشان داد که در هر سه مدل مشارکت ورزشی بر اوقات فراغت مردم ارومیه تأثیر مثبت و معنادار دارد. اما در تحقیق (Wicker, 2022) مقدار ارزش پولی در نظر گرفته برای بعد رضایت از اوقات فراغت در بهزیستی ذهنی در کمترین مقدار خود قرار داشت. که با تحقیق حاضر ناهمسو می‌باشد. (Michel Mitaz, 2021) در تحقیق خود نشان داده است که مشارکت ورزشی در کشور آلمان باعث افزایش رضایت از اوقات فراغت افراد شرکت‌کننده شده است. مسئولین و برنامه‌ریزان می‌توانند مکان‌های ورزشی- تفریحی ارومیه بیشتر افزایش دهند. همچنین می‌توانند از این پتانسیل در جهات افزایش میزان مشارکت ورزشی بهره‌برداری کنند.

نتایج برآورد ارزش پولی مشارکت ورزشی برای میزان رضایت از زندگی در روش (OLS) برابر با ۱۰ هزار تومان برای یک ساعت مشارکت ورزشی در یک ماه می‌باشد. این بدان معنی است که ورزش میزان رضایت از زندگی مردم ارومیه رو افزایش می‌دهد. به‌طور کلی مشارکت ورزشی باعث ایجاد رضایت از زندگی مردم ارومیه می‌شود. این بعد در بین ابعاد SWB در اولویت سوم ابعاد بهزیستی رفاه ذهنی قرار دارد. در تخمین همین بعد از SWB با روش (SUR) این مبلغ به مقدار ۱۰/۶۳ هزار تومان برآورد شده است که همانند مدل اول در اولویت سوم ابعاد بهزیستی رفاه ذهنی قرار دارد. در نهایت در تخمین مدل رضایت از زندگی با روش (GMM) مبلغ ۷۱/۴۲ هزار تومان محاسبه شد که بیشترین مقدار در بین فاکتورهای بهزیستی ذهنی در مدل GMM است. نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات (Wicker, 2020), (Yousong, 2022) و (Chen, 2020) در ارتباط با تأثیر ورزش بر میزان رضایت از زندگی همسو می‌باشد. در توجیه نتایج فوق می‌توان بیان کرد که تحقیقات قبلی تأثیر مشارکت ورزشی در SWB در مدل‌های OLS، SUR و GMM در حوزه‌های خاص از جمله رضایت از سلامت، درآمد و اوقات فراغت مشهود است و از این رو نه تنها به‌طور کلی باعث بهبود SWB می‌شود بلکه اثرات مثبت بر سلامتی و رضایت از اوقات فراغت در بازتاب تحقیقات موجود می‌باشد (Wicker, 2022).

نتایج تحقیق نشان داد که بعضی از متغیرهای کنترلی بر روی مدل‌های رضایت پنج‌گانه با هر یک از سه روش تخمینی در مطالعه حاضر، تأثیر مثبت و برخی از متغیرها تأثیرات منفی دارند. متغیرهای کنترلی همچون ساعات ورزش، درآمد و تاهل بر روی رضایت از فراغت در روش OLS تأثیر مثبت دارد. ولی تأثیر متغیرهای کنترلی هم‌چون بیکاری و تحصیلات پایین منفی است. تحقیقات نشان می‌دهد که ثروت با بسیاری از نتایج مثبت در زندگی مرتبط است. چنین پیامدهایی عبارتند از: بهبود سلامت و سلامت روان، طول عمر بیشتر، میزان کمتر مرگ و میر نوزادان، تجربه رویدادهای استرس‌زای کمتری در زندگی، که به صورت غیرمستقیم با ورزش و فعالیت بدنی در ارتباط می‌باشد و درآمد بیشتر باعث مشارکت بیشتر افراد در فعالیتهای ورزشی می‌شود (Shajariat et al, 2020) و با توجه به نتیجه که در تحقیق حاضر بدست آمده است مقدار مبلغ پرداختی در رضایت از درآمد بیشتر از بقیه فاکتورهای بهزیستی ذهنی می‌باشد و کاملاً با مطلب و تحقیق (Shajariat, 2020) همسو می‌باشد و اگر به صورت تئوری در نظر گرفته شود کاملاً مشهود می‌باشد با افزایش درآمد و

رضایت از درآمد مشارکت ورزشی بیشتر خواهد شد و این موضوع تنها مختص به شهر ارومیه نخواهد بود و در بیشتر مناطق جغرافیای و نمونه‌های اندازه‌گیری همسو خواهد بود.

این مطالعه ارزش پولی یک ساعت مشارکت ورزشی را بر روی SWB بررسی می‌کند و اندازه‌گیری‌ها و ارزش‌های پولی تخمین زده شده شواهدی ارائه کرد که نشان می‌دهد مشارکت ورزشی نه تنها رضایت کلی افراد از زندگی را تقویت می‌کند بلکه بر جنبه‌های دیگر همانند رضایت از کار، رضایت از اوقات فراغت، درآمد و سلامتی تأثیر مثبت دارد و با افزایش مجذور ساعات ورزش، در فاکتورهای SWB کاهش بازده و راندمان خواهیم داشت و همچنین ارزش پولی بدست آمده بستگی به نوع SWB متفاوت است که می‌تواند بهترین روش برای مطالعات ارزشیابی در تحقیقات آینده باشد و می‌توان بر نوع فعالیت ورزشی و در مناطق خاص جغرافیایی تأکید کرد که نتایج آن کمک شایانی به مسئولان و مدیران در آینده داشته باشد. با توجه به نتایج کلی این مطالعه در خصوص مردم ارومیه می‌توان به این نتیجه دست پیدا کرد که مردم ارومیه مشارکت ورزشی را بیشتر به دلیل افزایش سطح رضایت از درآمد و رضایت از اوقات فراغت خود انجام می‌دهند تا اینکه برای افزایش سطح سلامتی و رضایت از زندگی خود انجام دهند. یعنی حاضر هستند برای اینکه ورزش سطح درآمد و اوقات فراغت آن‌ها را بهبود ببخشند بیشتر پول هزینه کنند. البته این نتایج تحقیق فوق بستگی به موقعیت جغرافیایی و فرهنگ نمونه آماری پژوهش دارد. با توجه به تأثیر مشارکت ورزشی در میزان رضایت از کار و درآمد، مدیران و طرح‌ریزان برنامه‌های سازمانی می‌توانند در فعالیتهای سازمانی برای بهره‌وری و کارایی کارمندان خود از فعالیتهای ورزشی - تفریحی استفاده کنند. با توجه به نتایج مدل OLS و SUR که با افزایش مجذور ساعات ورزش باعث کم شدن رضایت از ابعاد بهزیستی ذهنی افراد می‌شود، خانواده‌ها و مربیان می‌توانند در راستای افزایش ابعاد بهزیستی ذهنی افراد تحت سرپرست خود اجازه ساعات مشارکت ورزشی مناسب و متعادل در جهت ارتقای کیفیت زندگی آن‌ها بدهند. با توجه به نتایج تحقیق می‌توان با ارائه تبلیغ‌های مختلف در راستای مشارکت ورزشی برای افزایش سلامتی، مردم شهر ارومیه را ترغیب به مشارکت ورزشی برای رضایت بیشتر از سلامتی کرد و مقدار ارزش پولی مشارکت ورزشی برای رضایت از سلامتی که مهمترین فاکتور SWB می‌باشد نسبت به دیگر فاکتورها افزایش داد. پیشنهاد می‌گردد در قالب یک سناریونویسی سیاسی تأثیر افزایش درآمد بر میزان ابعاد مختلف SWB مورد بررسی قرار گیرد.

یکی از محدودیت‌های تحقیق حاضر محدودیت مربوط به داده‌ها و متغیرهای موجود می‌باشد، به این معنی که داده‌های حاضر ماهیت مقطعی دارند، لذا پیشنهاد می‌شود در یک پژوهشی مطالعه مزبور به صورت کلی مشارکت ورزشی و میزان رضایت از ابعاد SWB در چند سال متوالی بصورت طولی انجام شود. در این مطالعه فقط مدت زمان انجام فعالیت ورزشی در نظر گرفته شد، لذا پیشنهاد می‌شود در یک پژوهشی تأثیر شدت مشارکت ورزشی بر ابعاد مختلف کیفیت زندگی SWB سنجیده شود تا بتوان این اثرات را با جزئیات بیشتر روی SWB بررسی کرد. همچنین پیشنهاد می‌شود ارزش پولی سایر فعالیت‌های اجتماعی فرهنگی از قبیل نهضت داوطلبی ورزشی در رشته‌های ورزشی مختلف انجام و مورد مقایسه قرار گیرند.

Reference

Amina Moazdian, Zahra Medicine, Kazemi Elaha. (2021). The relationship between job preference and job satisfaction with the mediating role of emotional intelligence. *Occupational health and health promotion quarterly*. 5(2), 118-131. <http://ohhp.ssu.ac.ir/article-۱-۳۴۶-fa.html>. (in persian)

Breuer, C., & Feiler, S. (2017). Sportentwicklungsbericht 2015/2016: Analyse zur Situation der Sportvereine in Deutschland [Sport Development Report 2015/2016: Analysis of the situation of sports clubs in Germany]. SportverlagStrauß. ISBN:78-3-86884-586-0, https://www.researchgate.net/publication/317429033_Sport_Development_Report_20152016_An_alyis_of_the_situation_of_sports_clubs_in_Germany_Abbreviated_Version

- Brown, J. L., MacDonald, R., & Mitchell, R. (2015). Are people who participate in cultural activities more satisfied with life? *Social Indicators Research*, 122(1), 135–146. <http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs11205-014-0678-7>
- Becchetti, L., Peloni, A., & Rossetti, F. (2008). Relational goods, sociability, and happiness. *Kyklos*, 61(3), 343–363. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6435.2008.00405.x>
- Chick, G., Dong, E., Yeh, C., & Hsieh, C. (2021). Cultural consonance predicts leisure satisfaction in Taiwan. *Leisure Studies*, 40(2), 183–189. <https://doi.org/10.1080/02614367.2020.1808052>
- Chen, S., Ho, W. K. Y., and Ahmed, M. D. (2020). Physical activity and its relationship with life satisfaction among middle school students: a cross-culture study. *Sustainability* 12, 6932. doi: 10.3390/su12176932, <https://www.mdpi.com/journal/sustainability>
- Downward, P., Dawson, P., & Mills, T. C. (2015). Sports participation as an investment in (subjective) health: A time series analysis of the life course. *Journal of Public Health (in press)*. 38(4), 504-510. doi: 10.1093/pubmed/fdv164, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/28158725/>
- Downward, P., & Dawson, P. (2016). Is it pleasure or health from leisure that we benefit from most? An analysis of well-being alternatives and implications for policy. *Social Indicators Research*, 126(1), 443–465, <https://ideas.repec.org/a/spr/soinre/v126y2016i1p443-465.html>
- Davies, L., Taylor, P., Ramchandani, G., & Christy, L. (2019). Social return on investment in sport: A model for measuring participation in England. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 11(4), 585–605. <https://doi.org/10.1080/19406940.2019.1596967>
- Downward, P., Hallmann, K., & Rasciute, S. (2018). Exploring the interrelationship between sport, health and social outcomes in the UK: Implications for health policy. *European Journal of Public Health*, 28(1), 99–104. <https://doi.org/10.1093/eurpub/ckx063>
- Dolan, P., Kavetsos, G., & Vlaev, I. (2014). The happiness workout. *Social Indicators Research*, 119(3), 1363–1377, <https://www.jstor.org/stable/24721490>
- Downward, P., & Dawson, P. (2016). Is it pleasure or health from leisure that we benefit from most? An analysis of well-being alternatives and implications for policy. *Social Indicators Research*, 126(1), 443–465, <https://ideas.repec.org/a/spr/soinre/v126y2016i1p443-465.html>
- Fathi Soroush. (2018). Sociological explanation of students' sports participation, *Social Sciences Research Journal*. 3(4), 145-173. <https://www.sid.ir/paper/177020/fa>. (in persian)
- Genealogy of the world, Ansari Samani Habib. (2019). Investigating the effect of monetary ethics on income satisfaction, *Organizational Behavior Studies Quarterly*. 2, 249-272. <https://sid.ir/paper/387513/fa> (in persian)
- Guo Yu, Yu Song, (2022). What Affects Sports Participation and Life Satisfaction Among Urban Residents? The Role of Self-Efficacy and Motivation, Volume 13, <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.884953>
- Höner, O., & Demetriou, Y. (2012). Körperlich-sportliche Aktivität und gesundheitsbezogene Lebensqualität. In R. Fuchs & W. Schlicht (Eds.), *Seelische Gesundheit und sportliche Aktivität* (pp. 34–55). Göttingen: Hogrefe, https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007/978-3-662-53384-0_13-1
- Huang, H., & Humphreys, B. R. (2012). Sports participation and happiness: Evidence from US microdata. *Journal of Economic Psychology*, 33(4), 776–793, <https://doi.org/10.1016/j.joep.2012.02.007>

Huang, H., & Humphreys, B. R. (2012). Sports participation and happiness: Evidence from US microdata. *Journal of Economic Psychology*, 33(4), 776–793. <https://doi.org/10.1016/j.joep.2012.02.007>

Jonathan, E. Fielding; Shiriki, Kumanyika; Ronald, W. Manderscheid (2013). "A Perspective on the Development of the Healthy People 2020 Framework for Improving U.S. Population Health.35(3), <https://publichealthreviews.biomedcentral.com/articles/10.1007/BF03391688>

Janet Moeijes, Joeske T. van Busschbach, Ruud J. Bosscher & Jos W. R. Twisk, (2019) Sports participation and health-related quality of life: a longitudinal observational study in children, 28:2453–2469, <https://link.springer.com/article/10.1007/s11136-019-02219-4>

Khodaparast Sayoush, Farajpour Moqdad, Bakhshalipour Vahid, Kalashi Maziar. (1400). Investigating the relationship between sports participation motivation and general health level and quality of life of inactive elderly. *Journal of Health and Care*. 23(3), 213-222. <http://hcjournal.arums.ac.ir/article-1-1324-fa.html> (in persian)

Kalashi Maziar, Karimi Javad, Eidi Hossein. (2018). Economic valuation of participation in sports and determination of people's willingness to pay (demand for sports). *Quarterly Journal of Contemporary Research in Sports Management*, 9(17), 95-107. <https://www.sid.ir/paper/381655>. (in persian)

Liang, J., Yamashita, T., & Brown, J. S. (2013). Leisure satisfaction and quality of life in China, Japan, and South Korea: A comparative study using AsiaBarometer 2006. *Journal of Happiness Studies*, 14(3), 753–769. <https://doi.org/10.1007/s10902-012-9353-3>

Lori K. Miller; Lawrence W. Fielding (1994). Industry segmentation theory segmentation theory and the sporty and the sport industr t industry: Developing a eloping a sport industry segment model. Georgia State University, bpitts@gsu.edu, https://scholarworks.gsu.edu/kin_health_facpub/23/

Latafat Nikta, Bakhshude Mohammad. (2018). Valuation of Waliasr Park in Shiraz by using subjective well-being valuation method (SWB). *Environmental Science Studies*, 5(1), 231-2324. https://www.jess.ir/article_104635.html (in persian)

Lane, T. (2017). How does happiness relate to economic behaviour? A review of the literature. *Journal of Behavioral and Experimental Economics*, 68, 62–78. <https://doi.org/10.1016/j.socec.2017.04.001>

Lera-Lopez, F., Ollo-Lopez, A., & Sanchez-Santos, J. M. (2017). How does physical activity make you feel better? The mediational role of perceived health. *Applied Research in Quality of Life*, 12(3), 511–531. <https://doi.org/10.1007/s11482-016-9473-8>

file://C:\Users\OSCAR\Downloads\Mazloum Zadeh Atefe, Ghanbari Hashemabadi Mohammad. Reza, Jahangiri Bahramali. (1400). The relationship between personality traits and life satisfaction with the mediating role of emotional intelligence, *Counseling and Psychotherapy Excellence Quarterly*, 40 (40), 88-103. <https://sanad.iau.ir/journal/jci/Article/689256?jid=689256> (in persian) Marques, A., Peralta, M., Martins, J., Catunda, R., de Matos, M. G., & Nunes, L. S. (2016). Associations between physical activity and self-rated well-being in European adults: A population-based, crosssectional study. *Preventive Medicine*, 91(1), 18–23, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27471019/>

Orlowski, J., & Wicker, P. (2015). The monetary value of voluntary work: Conceptual and empirical comparisons. *Voluntas*, 26(6), 2671–2693. <https://doi.org/10.1007/s11266-014-9542-2>, <https://doi.org/10.1007/s11266-014-9542-2>

Orlowski, J., & Wicker, P. (2019). Monetary valuation of non-market goods and services: A review of conceptual approaches and empirical applications in sports. *European Sport Management Quarterly*, 19(4), 456–480. <https://doi.org/10.1080/16184742.2018.1535609>

Orlowski, J., & Wicker, P. (2018). Putting a price tag on healthy behavior: The monetary value of sports participation to individuals. *Applied Research in Quality of Life*, 13(2), 479–499. <https://doi.org/10.1007/s11482-017-9536-5>

Ruseski, J. E., Humphreys, B. R., Hallman, K., Wicker, P., & Breuer, C. (2014). Sport participation and subjective well-being: Instrumental variable results from German survey data. *Journal of Physical Activity and Health*, 11(2), 396–403. <https://doi.org/10.1123/jpah.2012-0001>

Richards, J., Jiang, X., Kelly, P., Chau, J., kBauman, A., & Ding, D. (2015). Don't worry, be happy: Cross-sectional associations between physical activity and happiness in 15 European countries. *BMC Public Health*, 15, 53. <https://bmcpublihealth.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12889-015-1391-4>

Safari Marjan, Fayazi Fariba. (2021). The relationship between serious leisure time and leisure satisfaction with the mediation of recreational participation in amateur volleyball athletes, *Scientific Quarterly Journal of Sports Marketing Studies*, 3(2).120-89. [HTTPS://WWW.DOI.ORG/10.34785/I021.2022.011](https://www.doi.org/10.34785/I021.2022.011) (in persian)

Safai Iman, Mireskari Maryam, Karimi Rad Reza. (2021). Mediating role of professional ethics in connection with sports with quality of working life and job performance, new approaches in sports management. 9(32), 65-82. <http://ntsmj.issma.ir/article-1-1763-fa.html> (in persian)

Salamon, L. M., Sokolowski, S. W., & Haddock, M. A. (2011). Measuring the economic value of volunteer work globally: Concepts, estimates, and a roadmap to the future. *Annals of Public and Cooperative Economics*, 82(3), 217–252. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8292.2011.00437.x>

Sigvartsen, J., Gabrielsen, L. E., Abildsnes, E., Stea, T. H., Omfjord, C. S., & Rohde, G. (2016). Exploring the relationship between physical activity, life goals and health-related quality of life among high school students: A cross-sectional study. *BMC Public Health*, 16, 709. <https://bmcpublihealth.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12889-016-3407-0>

Stefano Testoni, Louise Mansfield & Paul Dolan (2018) Defining and measuring subjective well-being for sport policy, *International Journal of Sport Policy and Politics*, 10:4, 815-827, DOI: 10.1080/19406940.2018.1518253, <https://doi.org/10.1080/19406940.2018.1518253>

Tim F. Thormann, Sebastian Gehrmann, and Pamela Wicker, *The Wellbeing Valuation Approach: The Monetary Value of Sport Participation and Volunteering for Different Life Satisfaction Measures and Estimators*, *Journal of Sports Economics*, Volume 23, Issue 8, <https://doi.org/10.1177/15270025221085716>

Vos, S., Breesch, D., Kèsenne, S., Lagae, W., Hoecke, J. V., Vanreusel, B., & Scheerder, J. (2012). The value of human resources in non-public sports providers: The importance of volunteers in non-profit sports clubs versus professionals in for-profit fitness and health clubs. *International Journal of Sport Management and Marketing*, 11(1), 3–25. <https://doi.org/10.1504/IJSMM.2012.045487>, <https://www.econbiz.de/Record/value-human-resources-public-sports-providers-importance-volunteers-profit-sports-clubs-versus-professionals-profit-fitness-health-clubs-vos-steven/10009575311>

Wiese, C. W., Kuykendall, L., & Tay, L. (2018). Get active? A meta-analysis of leisure-time physical activity and subjective well-being. *Journal of Positive Psychology*, 13(1), 57–66. <https://doi.org/10.1080/17439760.2017.1374436>

Wicker, P., & Frick, B. (2015). The relationship between intensity and duration of physical activity and subjective well-being. *European Journal of Public Health*, 25(5), 868–872, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/26142405/>

Wiese, C. W., Kuykendall, L., & Tay, L. (2018). Get active? A meta-analysis of leisure-time physical activity and subjective well-being. *Journal of Positive Psychology*, 13(1), 57–66, <https://doi.org/10.1080/17439760.2017.1374436>

Wicker, P., & Frick, B. (2017). Intensity of physical activity and subjective well-being: An empirical analysis of the WHO recommendations. *Journal of Public Health*, 39(2), 19– 26. <https://doi.org/10.1093/pubmed/fdw062>

Zhang, Z., & Chen, W. (2019). A systematic review of the relationship between physical activity and happiness. *Journal of Happiness Studies*, 20(4), 1305–1313, https://ideas.repec.org/a/spr/jhappi/v20y2019i4d10.1007_s10902-018-9976-0.html